

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 320/2025
14.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Весне Субић, Зорана Хаџића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ... , чији су пуномоћници Димитрије Ђукић и Немања Новаковић, адвокати из ... , против тужене Опште болнице „Др Радивој Симоновић“ Сомбор, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1444/24 од 24.09.2024. године, у седници већа одржаној 14.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1444/24 од 24.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1444/24 од 24.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 960/21 од 27.05.2024. године, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име топлог obroка и регреса – разлике укупне зараде, за период од 27.10.2018. године до 31.10.2021. године, исплати износ од 196.212,56 динара са затезном каматом од 31.05.2022. године до исплате, као и да се обавезе тужена да јој накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом, па је одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1444/24 од 24.09.2024. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П1 960/21 од 27.05.2024. године у одбијајућем делу и делу одлуке о накнади трошкова парничног поступка у односу на тужилу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужиле у овом спору није дозвољена.

Пресуде нижестепених судова, засноване су на правилном тумачењу одредбе члана 4. став 2. Закона о платама у државним органима и јавним службама и Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама - да коефицијент за обрачун и исплату плата садржи додатак на име спорних накнада, као и њиховог односа са чланом 118. Закона о раду и његовој супсидијарној примени (члан 2. став 2). Одлука о тужбеном захтеву у том делу је у сагласности и са закључком који је Врховни касациони суд усвојио на седници Грађанског одељења од 05.07.2022. године - да запослени у јавним службама којима се плата исплаћује у висини минималне зараде, остварују право на трошкове исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора кроз коефицијент за обрачун њихове плате, и одлукама ревизијског суда у истим чињенично-правним споровима.

Из тих разлога, нема места одлучивању о посебној ревизији тужиље ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 27.10.2021. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић